

UCAPAN PERDANA MENTERI
Y.A.B DATO SERI DR. MAHATHIR BIN MOHAMAD
KETIKA MEMBENTANGKAN USUL MENGENAI
RANCANGAN MALAYSIA KETUJUH
DI DEWAN RAKYAT
PADA HARI ISNIN, 6 MEI, 1996
JAM 3.30 PETANG

Dengan sukacitanya saya berdiri di hadapan Dewan yang mulia ini untuk mengemukakan satu usul seperti berikut :

2. "Bahawa Dewan ini,

menyedari pertumbuhan pesat ekonomi negara dan kemajuan ketara dalam pencapaian matlamat sosio- ekonomi negara dalam tempoh pelaksanaan Rancangan Malaysia Keenam;

menyokong Kerajaan dalam meneruskan pelaksanaan Dasar Pembangunan Nasional dan mengejar matlamat-matlamat yang terkandung dalam Rangka Rancangan Jangka Panjang Kedua melalui proses Rancangan Pembangunan Lima Tahun;

melulus dan merestui Rancangan Malaysia Ketujuh yang dirangka untuk melaksanakan strategi dan program serta menyediakan peruntukan untuk mencapai matlamat dan komitmen Dasar Pembangunan Nasional seperti yang dibentangkan dalam Kertas Perintah Bil. CMD 8 Tahun 1996;

Bahawa dalam meluluskan Rancangan Malaysia Ketujuh, Dewan ini menyeru semua rakyat Malaysia supaya mempergiatkan usaha dan komitmen mereka ke arah matlamat mewujudkan masyarakat yang bersatupadu, adil, progresif, berdaya saing dan berdaya tahan, selaras dengan aspirasi negara untuk mencapai taraf negara maju menjelang tahun 2020.

Dengan izin Tuan Yang Di Pertua, saya membentangkan Rancangan Malaysia Ketujuh bagi tempoh 1996-2000 untuk dibahaskan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini."

3. Pada hari ini, kita melancarkan satu lagi Rancangan lima tahun Malaysia, iaitu yang ketujuh dalam siri rancangan lima tahun negara. Rancangan Malaysia lima tahun sudah tidak asing lagi bagi Dewan ini dan kepada rakyat Malaysia keseluruhannya. Bahayanya ialah, kita mungkin memandang ringan akan Rancangan dan pembentangan ini dan tidak menganggapnya sebagai penting. Sikap sedemikian merupakan satu kesilapan kerana rancangan lima tahun negara adalah amat penting kepada pembangunan negara. Sesungguhnya, kemakmuran yang kita nikmati pada hari ini, pertumbuhan ekonomi sebanyak 8 peratus setahun, pendapatan penduduk, termasuk kakitangan Kerajaan yang kian meningkat, adalah hasil daripada pelaksanaan Rancangan-Rancangan ini.

4. Banyak negara, termasuk negara-negara komunis dan sosialis, merancang ekonomi mereka mengikut perancangan pembangunan lima tahun tetapi sepertimana kita semua ketahui, banyak negara yang tidak dapat menghasilkan pencapaian seperti yang diharapkan. Kebanyakan mereka gagal. Sebahagiannya tidak benar-benar dilaksanakan dan tinggal sebagai dokumen hiasan sahaja.

5. Tetapi di Malaysia, kita tidak sahaja merancang. Kita melaksanakannya. Unit Perancang Ekonomi (UPE) bukan sahaja merangka rancangan untuk lima tahun dan rancangan tahunan tetapi juga merangka setiap projek atau program. Unit Penyelarasan dan Pelaksanaan (UPP) pula mengawalselia pelaksanaan dan penyelarasan bagi setiap rancangan dan melaporkan kepada Kerajaan kemajuannya dan masalah-masalah supaya perubahan dan penyesuaian dapat dilakukan di mana perlu bagi mencapai matlamat seperti yang dikehendaki. Bilik Gerakan yang direkabentuk mengikut Bilik Perang yang digunakan semasa kita memerangi gerila komunis telah dibekalkan dengan kemudahan komputer dan sistem maklumbalas yang canggih supaya apa sahaja yang berlaku di dalam negara akan dapat diawasi dari peringkat pusat. Rancangan pembangunan kita

dirangka untuk mendatangkan manfaat. Rancangan ini diterjemahkan dalam bentuk program dan projek yang dapat dilihat dan dinikmati oleh rakyat.

6. Di Malaysia, kita bukan sahaja mempunyai Rancangan Lima Tahun tetapi juga Rangka Rancangan Jangka Panjang (RRJP) yang dapat membantu kita menumpukan usaha dalam mencapai matlamat negara yang jelas. RRJP pertama yang telah dilaksanakan dalam tempoh 1971-90 bertujuan mencapai matlamat membasmi kemiskinan dan menghapuskan pengenalan kaum mengikut fungsi ekonomi sebagaimana yang terkandung di dalam Dasar Ekonomi Baru (DEB).

7. RRJP kedua yang dirancang bagi tempoh 1991-2000 memberi penekanan yang lebih bagi mencapai matlamat Dasar Pembangunan Nasional (DPN). Dasar ini merupakan satu pengubahsuaian kepada DEB dengan menggunakan pendekatan yang berbeza. Kita sedang berada dalam separuh tempoh kedua RRJP kedua ini. Sungguhpun begitu, banyak yang telah dicapai. Ini membuktikan dasar yang kita laksanakan adalah tepat.

8. Namun sewaktu melancarkan DPN, kita telah pun menentukan objektif pembangunan untuk jangka yang lebih panjang, iaitu untuk menjadikan Malaysia sebuah negara maju menjelang tahun 2020 yakni dalam tempoh tiga puluh tahun mulai tahun 1990. Matlamat ini merupakan satu cita-cita yang amat besar tetapi kita yakin bahawa ianya bukanlah suatu impian semata-mata.

9. Dalam tempoh DEB, ekonomi kita berkembang pada kadar 6.7 peratus setahun, walaupun kita terpaksa melaksanakan program penyusunan semula ekonomi. Bagi mencapai taraf sebuah negara maju, ekonomi kita perlu tumbuh pada kadar purata 7 peratus setahun selama tiga puluh tahun iaitu hanya 0.3 peratus lebih tinggi daripada pertumbuhan yang dicapai dalam tempoh dua puluh tahun DEB. Kita percaya kita boleh mencapai sasaran ini, memandangkan kita telah mencapai pertumbuhan purata sebanyak 8.7 peratus setahun bagi lima tahun pertama Wawasan 2020.

10. Walau bagaimanapun, kejayaan yang kita capai ini telah mengubah asas-asas ekonomi kita. Pada tahun-tahun awalan proses perindustrian negara, kita menghadapi masalah kadar pengangguran yang tinggi. Kita telah menjadikan faktor ini sebagai modal dengan menumpukan kepada industri berintensif buruh. Benar, kos buruh kita lebih tinggi berbanding dengan negara-negara jiran, tetapi kita mempunyai kelebihan lain yang dapat mengatasi masalah ini. Kita punyai kestabilan politik, pentadbiran yang cekap dan tahap rasuah yang rendah. Ini ditambah dengan Kerajaan menawarkan pengecualian cukai korporat dan cukai-cukai lain sehingga sepuluh tahun. Tertakluk kepada syarat-syarat tertentu, kita juga membenarkan penubuhan syarikat-syarikat milik asing seratus peratus. Selain daripada itu pekerja kita mudah suai, mudah dilatih dan produktif.

11. Tumpuan kepada pengurangan pengangguran begitu berjaya sehingga hari ini kita kekurangan tenaga buruh secara yang ketara. Penggunaan pekerja asing bukanlah satu penyelesaian bagi masalah ini. Kita ingin bergantung kepada rakyat kita supaya sebahagian besar faedah daripada dasar perindustrian dinikmati oleh rakyat. Penghantaran keluar wang oleh pekerja asing merupakan satu kerugian kepada negara kita.

12. Di samping kekurangan buruh, kita sekarang menghadapi defisit yang besar dalam imbalan pembayaran. Masalah ini sebahagian besarnya berpunca daripada import barangan modal yang mana pada masa akan datang akan membantu meningkatkan eksport negara. Memandangkan pelaburan akan terus berkembang, maka import barangan modal akan berterusan. Perkembangan ini akan terus memberi kesan negatif kepada imbalan pembayaran.

13. Dengan adanya kedua-dua masalah ini, kita perlu mengubah penekanan daripada perwujudan peluang pekerjaan dan penggantian import kepada industri berintensif modal dan teknologi yang sebahagian besar keluarannya untuk pasaran eksport.

14. Perwujudan peluang pekerjaan akan diganti dengan penjimatan penggunaan buruh dan memaksimum kualiti dan kemahiran yang perlu dimiliki oleh tenaga kerja kita. Industri-industri baru perlu menggunakan sistem automasi dan robotik. Sebahagian besar tugas pekerja ialah mengawalselia mesin dan robot dan mereka perlu mahir dalam penyelenggaraannya. Sudah tentu mereka perlu dilatih semula. Dengan memiliki kemahiran baru ini, mereka boleh menjangka akan mendapat upah yang lebih lumayan. Kita yakin pekerja kita berkeupayaan untuk meningkatkan atau mempelajari kemahiran baru, dan menjadi lebih produktif.

15. Dalam usaha untuk mengatasi defisit imbalan pembayaran, import akan dikurangkan. Ini bermakna mengurangkan import yang tidak perlu dan mengeluarkan sendiri kebanyakan keperluan kita dan komponen dalam barangan keluaran sama ada untuk penggunaan tempatan atau eksport.

16. Eksport kita perlu ditingkatkan lagi. Sebelum ini, industri tempatan hanya menumpukan kepada pasaran tempatan dan mengeluarkan barangan gantian import. Kini, kita perlu mengeksport sebahagian besar keluaran kita bagi mengimbangi dagangan negara. Dunia akan menjadi pasaran kita dan untuk menjadi kompetitif, kita perlu mengeluarkan barangan secara besar-besaran untuk mencapai ekonomi skala.

17. Kita beruntung kerana rakyat Malaysia telah mempelajari industri pembuatan dan telah mengumpul modal secukupnya bagi membolehkan mereka menubuhkan industri pembuatan berkualiti secara besar-besaran.

18. Kejayaan strategi baru ini akan bergantung kepada kestabilan politik dan sosial, hubungan perindustrian yang baik dan dedikasi yang bukan sahaja untuk kepentingan diri tetapi juga untuk matlamat negara. Adalah perlu sentiasa diingatkan bahawa apabila seseorang membantu mencapai matlamat negara, ianya akan membantu mencapai matlamat dirinya sendiri. Sebaliknya, jika setiap individu hanya mementingkan untuk memaksimumkan pendapatan

dirinya sahaja, sama ada ia seorang majikan atau pekerja, ia akan memberi kesan buruk kepada ekonomi negara dan seterusnya kepada diri sendiri.

19. Kerajaan telah beberapa kali mengubah halatuju dan strategi dalam usaha untuk mengatasi masalah yang kadangkala berpunca daripada kejayaan dasar yang telah dilaksanakan. Disebabkan kejayaan dasar intensif-buruh, negara sekarang mengalami kekurangan buruh. Oleh itu, dasar intensif buruh perlu diganti dengan dasar industri berintensif modal dan teknologi yang memerlukan bilangan pekerja yang sedikit sahaja.

20. Peralihan kepada industri berintensif modal dan teknologi dan penggalakan industri pembuatan berskala besar yang menjadikan dunia sebagai pasarannya, dijangka dapat menangani masalah kekurangan tenaga pekerja dan defisit imbalan dagangan.

21. Izinkan saya mengimbas kembali pencapaian ekonomi Malaysia bagi tempoh lima tahun yang lepas. Ekonomi negara telah mencatatkan pertumbuhan purata Keluaran Dalam Negara Kasar (KDNK) sebenar pada kadar 8.7 peratus setahun, mengatasi sasaran Rancangan Malaysia Keenam yang disemak semula, iaitu 8.1 peratus setahun. Pertumbuhan yang pesat ini telah meningkatkan pendapatan per kapita daripada RM6,099 pada tahun 1990 kepada RM9,786 pada tahun 1995. Peningkatan pendapatan ini, berserta dengan kadar inflasi yang rendah, telah menyebabkan peningkatan yang besar dalam kuasa beli atau 'purchasing power' rakyat negara kita. Ini jelas dilihat daripada peningkatan dan perkembangan pesat gedung-gedung jualan, perumahan dan pengangkutan persendirian. Bilangan mereka yang berpendapatan pertengahan telah bertambah dengan banyak manakala golongan berpendapatan rendah pula menikmati kuasa beli yang lebih tinggi.

22. Kejayaan ekonomi yang memberangsangkan ini bukanlah dicapai secara kebetulan, tetapi adalah hasil daripada dasar dan program yang digubal secara pragmatik dan dilaksanakan dengan berkesan. Kejayaan pelaksanaan Dasar Pembangunan Nasional yang mengekalkan

ciri-ciri utama DEB bersama-sama Dasar Penswastaan telah menyumbang kepada kepesatan pertumbuhan ekonomi dan kemakmuran rakyat Malaysia. Kadar kemiskinan di kalangan rakyat termiskin dan kemiskinan pada keseluruhannya telah terus dapat dikurangkan. Pendapatan purata isirumah rakyat Malaysia telah meningkat dengan ketara. Peningkatan ini adalah menyeluruh dan dinikmati oleh semua kumpulan etnik dan peringkat pendapatan serta penduduk bandar dan luar bandar. Penyertaan Bumiputera dalam pelbagai kumpulan pekerjaan meningkat dan peratusan pengurus Bumiputera dalam sektor korporat telah bertambah dengan banyaknya. Perkembangan ini menunjukkan sektor swasta boleh memainkan peranan yang lebih besar dalam program penyusunan semula masyarakat seperti yang terkandung dalam DPN. Penglibatan aktif sektor swasta dalam pelbagai program membantu usaha mewujudkan Masyarakat Perdagangan dan Perindustrian Bumiputera (BCIC) yang berdaya maju.

23. Penswastaan merupakan salah satu langkah utama bagi meningkatkan penyertaan Bumiputera dalam kegiatan ekonomi. Bagi memastikan penyertaan aktif Bumiputera, dasar penswastaan mensyaratkan supaya Bumiputera perlu memegang sekurang-kurangnya 30 peratus ekuiti dalam semua entiti yang diswastakan. Hakmilik Bumiputera juga telah meningkat melalui kaedah Pembelian Syarikat Oleh Pengurusan (MBO). Kakitangan entiti yang diswastakan juga dapat menikmati faedah melalui penawaran saham syarikat di bawah Skim Opsyen Saham Kakitangan (ESOS) dan Skim Opsyen Saham Kesetiaan Kakitangan (ELSOS) serta Skim Unit Amanah. Penyertaan agensi amanah dan pelabur-pelabur dalam institusi pelaburan telah memberi manfaat kepada semua Bumiputera tanpa memberi keutamaan kepada kumpulan tertentu. Kontraktor Bumiputera dapat mengambil bahagian secara aktif dalam proses penswastaan melalui syarat yang memerlukan sekurang-kurangnya 30 peratus daripada kerja kontrak diberikan kepada kontraktor Bumiputera. Pemilikan oleh Bumiputera juga meningkat dengan cara pembelian oleh Pengurus dan pekerja agensi yang diswastakan, dan juga melalui penjualan saham kepada kakitangan serta opsyen bagi pekerja yang setia dan melalui unit 'trust'. Penyertaan badan-badan amanah dan

institusi-institusi pelaburan juga menguntungkan semua Bumiputera dari semua peringkat, tanpa keutamaan kepada mana-mana golongan. Penswastaan juga memberi faedah kepada rakyat Malaysia yang lain melalui projek-projek usahasama Bumiputera dan bukan Bumiputera serta pemberian kontrak dan sub-kontrak projek-projek yang diswastakan kepada golongan bukan Bumiputera. Bukan Bumiputera juga menikmati faedah daripada penyertaan mereka dalam entiti yang diswastakan yang disenaraikan di bursa saham.

24. Sungguhpun ekonomi Malaysia terus mencapai pertumbuhan yang kukuh, kestabilan harga dapat dikekalkan sepanjang tempoh Rancangan Malaysia Keenam. Kita dapat mengawal inflasi melalui belanjawan berhemat, dasar kewangan yang ketat dan langkah-langkah pentadbiran yang berkesan. Pertumbuhan ekonomi yang pesat juga telah membawa kepada penurunan kadar pengangguran, iaitu daripada 5.1 peratus pada tahun 1990 kepada 2.8 peratus pada tahun 1995. Kadar ini merupakan paras terendah pernah dicatatkan. Pada hakikatnya, ini bermakna negara kini berada pada tahap gunatenaga penuh.

25. Prestasi sektor luaran Malaysia menjadi pemangkin kepada pertumbuhan ekonomi negara. Walaupun ekonomi dunia mengalami pertumbuhan yang lembab pada awal Rancangan Malaysia Keenam, eksport negara kasar meningkat pada kadar purata 18.4 peratus setahun. Ini menunjukkan peningkatan daya saingan keluaran Malaysia. Walau bagaimanapun, import negara kasar yang terdiri terutamanya daripada barangan modal dan perantaraan, meningkat pada kadar 19.7 peratus setahun disebabkan perkembangan pesat kapasiti pengeluaran negara.

26. Pertumbuhan ekonomi yang pesat juga menyebabkan kekangan bekalan, seperti kekurangan kemudahan infrastruktur dan buruh. Pada masa yang sama, ekonomi juga mengalami defisit akaun semasa imbalan pembayaran yang berterusan. Di samping itu, pengaliran masuk modal jangka pendek telah menimbulkan berbagai masalah dalam pengurusan dasar kewangan pada pertengahan tempoh Rancangan ini. Walau bagaimanapun, dasar yang pragmatik telah

dilaksanakan dan usaha yang bersungguh-sungguh telah diambil untuk mengatasi masalah tersebut.

27. Kejayaan yang dicapai sehingga kini telah meletakkan ekonomi negara pada asas yang kukuh bagi memulakan pelaksanaan Rancangan Malaysia Ketujuh. Cabaran utama ialah mengubah ekonomi daripada pertumbuhan yang didorong oleh pelaburan kepada pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti dan kualiti. Peralihan strategi ini boleh dicapai melalui peningkatan kecekapan penggunaan buruh dan modal, kemahiran, pendalaman modal dan peningkatan pengurusan dan keusahawanan. Selaras dengan itu, adalah perlu untuk mempercepatkan peralihan kepada aktiviti yang mempunyai nilai ditambah yang lebih tinggi, yang menjimatkan penggunaan buruh dan menambah aktiviti berintensif modal dan teknologi. Peralihan ini memerlukan pengukuhan asas sains dan teknologi dan peningkatan keupayaan penyelidikan dan pembangunan. Selain daripada itu, perkembangan yang pesat dalam teknologi komunikasi, terutamanya teknologi maklumat, memaksa kita menggunakannya secara menyeluruh. Kita seharusnya menjadi bukan sahaja pengguna 'multimedia', tetapi juga menjadi pembekal dan pemaju teknologi ini serta aplikasinya.

28. Pada masa yang lalu, sektor pembuatan telah menerajui pertumbuhan ekonomi. Walau bagaimanapun, pengalaman telah menunjukkan adalah tidak bijak untuk bergantung kepada satu sektor sahaja. Sektor perkhidmatan juga harus memberi sumbangan. Oleh itu, kita perlu membangunkan sektor perkhidmatan yang moden, dinamik dan berorientasi eksport yang bukan sahaja menjadi pemangkin utama pertumbuhan, tetapi juga pengeksport perkhidmatan yang berpotensi termasuk pendidikan, kewangan dan khidmat rundingan. Pada masa yang sama, untuk mengurangkan pergantungan terhadap import, kita perlu menggalakkan proses pengeluaran yang lebih bersepadu dengan memperkukuhkan rantai antara industri dan meningkatkan pengeluaran dalam negeri bagi barangan modal dan barangan perantaraan terpilih. Di samping itu, firma tempatan perlu mengambil pendekatan global dalam perindustrian dan

menceburi operasi pembuatan berskala besar bagi menikmati faedah ekonomi bidangan.

29. Dalam usaha meneruskan pertumbuhan ekonomi yang tinggi, kita perlu memastikan pertimbangan terhadap perimbangan, alam sekitar dan sosial tidak diabaikan, selaras dengan falsafah pembangunan berimbang sebagaimana yang termaktub dalam DPN. Kita juga perlu memastikan pertumbuhan pesat tidak akan melemahkan etika dan moral masyarakat, terutamanya di kalangan generasi muda.

30. Teras Rancangan Malaysia Ketujuh adalah untuk mempertingkatkan potensi pertumbuhan pengeluaran, mencapai transformasi struktur ekonomi serta pembangunan seimbang. Dengan persaingan yang hebat berikutan daripada kemunculan dan persaingan oleh negara-negara baru untuk mendapat pelaburan modal asing dan masalah kekurangan sumber tenaga manusia dalam negara, maka fokus Rancangan ini akan ditumpukan kepada peningkatan produktiviti dan kecekapan. Penekanan khusus akan ditumpukan kepada usaha meningkatkan kemahiran, pendalaman modal dan pembangunan teknologi. Satu aspek penting ialah meningkatkan kecekapan dan produktiviti dalam penggunaan sumber bagi memperkukuhkan daya saingan negara. //

31. Pelaksanaan Rancangan Malaysia Ketujuh akan memastikan kesinambungan pertumbuhan yang tinggi dan stabil. KDNK sebenar dijangka berkembang pada kadar purata 8 peratus setahun. Pertumbuhan yang tinggi ini akan dikekalkan melalui separuhnya oleh permintaan dalam negeri dan pelaburan. Jumlah pelaburan dijangka berkembang pada kadar 5.6 peratus setahun dengan pelaburan swasta menjadi penyumbang utama kepada pertumbuhan ekonomi. Pelaburan langsung asing akan terus menjadi penting, terutama bagi mempertingkatkan teknologi, kemahiran dan kepakaran pengurusan. Pelaburan awam berjumlah RM150.8 bilion akan terus ditumpukan bagi menyediakan keperluan asas dan kemudahan infrastruktur tertentu, membangunkan tenaga manusia mahir serta memperkukuhkan lagi asas sains dan teknologi.

32. Pertumbuhan penggunaan akan dikekalkan pada tahap yang wajar, iaitu pada kadar purata 7.4 peratus setahun. Tahap ini dijangka akan memastikan dana yang mencukupi dapat digemblengkan untuk membiayai pelaburan tempatan. Dengan pembangunan pasaran modal yang semakin canggih serta pengenalan instrumen tabungan yang inovatif, kadar tabungan yang tinggi akan dapat dikekalkan. Tabungan negara kasar dijangka mencapai 36.5 peratus daripada Keluaran Negara Kasar (KNK) menjelang tahun 2000.

33. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, sektor-sektor pembuatan, perkhidmatan dan pembinaan akan terus memberi sumbangan yang besar terhadap pertumbuhan ekonomi. Memandangkan eksport barangan pembuatan akan digalakkan secara aktif dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, keluaran barangan tersebut dijangka menyumbang sebanyak 88.6 peratus daripada jumlah pendapatan eksport barangan pada tahun 2000. Pada masa yang sama, sektor perkhidmatan dijangka berkembang pada kadar 8.4 peratus setahun dan menyumbang sebanyak 43.9 peratus kepada KDNK pada akhir tempoh Rancangan. Ini menunjukkan betapa pentingnya sektor ini kepada ekonomi. Sektor pembinaan pula dijangka berkembang pada kadar 10.2 peratus setahun, berikutan pelaksanaan beberapa projek infrastruktur besar melalui penswastaan, di samping pembangunan perumahan dan aktiviti komersil. Pembangunan berterusan sektor pembuatan juga akan turut menyumbang kepada perkembangan sektor pembinaan manakala sektor perlombongan dan pertanian masing-masing dijangka berkembang pada kadar 2.3 peratus dan 2.4 peratus setahun.

34. Import yang tidak terkawal yang berpunca daripada kemewahan dan keperluan perkembangan industri telah mengakibatkan pertambahan defisit dalam imbalan pembayaran. Seperti Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, lazimnya akaun semasa Malaysia mengalami lebihan dalam akaun dagangan dan defisit yang berterusan dalam akaun perkhidmatan. Walau bagaimanapun, pertumbuhan import barangan modal dan perantaraan yang tinggi yang disebabkan oleh kepesatan pertambahan kapasiti pengeluaran kini telah menyumbang kepada defisit akaun perdagangan dan

imbangan pembayaran. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, Kerajaan akan memberi penekanan khusus bagi memperkukuhkan imbalan pembayaran dengan menggalakkan pengeluaran barangan modal dan perantaraan atau komponen tempatan. Usaha-usaha akan juga diambil bagi meningkatkan pendapatan daripada pelancongan dan perkhidmatan pelabuhan serta mengurangkan aliran keluar pendapatan seperti perbelanjaan ke atas insuran, pengangkutan barangan dan pembiayaan pendidikan di luar negara dan khidmat rundingan.

35. Pencapaian eksport Malaysia dalam tempoh lima tahun akan datang dijangka lebih baik dengan pertumbuhan perdagangan dunia, berikutan daripada regim dagangan dunia yang lebih liberal. Pada masa yang sama, pertumbuhan import akan dapat dikurangkan dengan memaksimumkan pengeluaran tempatan barangan modal dan perantaraan.

36. Walaupun akaun perkhidmatan terus mengalami defisit, namun defisit ini juga akan dapat dikurangkan. Ini akan dapat dihasilkan melalui langkah-langkah Kerajaan seperti penggunaan yang lebih besar pelabuhan-pelabuhan Malaysia, perkapalan, insuran dan insuran semula, penggunaan pakar runding tempatan, pelancongan dan pendidikan tinggi di dalam negeri.

37. Pertumbuhan ekonomi yang tinggi akan mempengaruhi kenaikan harga. Walau bagaimanapun, inflasi akan dikawal pada paras yang rendah melalui dasar kewangan dan fiskal yang sesuai serta langkah pentadbiran dan penyesuaian bekalan. Usaha utama Kerajaan untuk mencapai inflasi sifar bagi barangan perlu tertentu seperti makanan, pakaian, tempat tinggal dan pengangkutan bagi golongan berpendapatan rendah akan diberi perhatian yang serius. Bekalan yang mencukupi akan dikekalkan untuk mengelak pengaruh permintaan ke atas harga. Kenaikan harga barang mewah yang tidak penting tidak boleh diambil kira dalam memperhitungkan inflasi.

38. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, Kerajaan akan meneruskan dasar pengurusan fiskal berhemat dengan memperkukuhkan kewangan sektor awam. Di samping menyediakan kemudahan asas kepada rakyat yang kurang berkemampuan, Kerajaan akan juga memberi tumpuan kepada strategi pertumbuhan yang diterajui oleh sektor swasta. Walaupun semakin banyak kemudahan sedang diswastakan Kerajaan tidak akan mengabaikan tanggungjawabnya sebagai pembekal kemudahan awam yang tidak dapat disediakan oleh sektor swasta atau yang memerlukan subsidi untuk mengurangkan beban rakyat. Tanpa elemen subsidi ini, kos khidmat yang dibekalkan oleh swasta akan menjadi terlalu tinggi bagi menjayakan program penswataan. Di samping itu, penekanan akan diberi kepada pembangunan sumber manusia untuk memenuhi peningkatan permintaan tenaga manusia yang lebih mahir, bagi menyokong strategi pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti. Rancangan Malaysia Ketujuh juga akan memberi keutamaan bagi meningkatkan lagi kualiti hidup di samping mencapai pembangunan seimbang di antara negeri dan wilayah.

39. Peruntukan pembangunan sektor awam berjumlah RM162.5 bilion. Daripada jumlah tersebut, peruntukan Kerajaan Persekutuan berjumlah RM67.5 bilion, Kerajaan Negeri RM12 bilion, Kerajaan Tempatan dan Badan Berkanun RM7.9 bilion serta Perusahaan Awam Bukan Kewangan (PABK) RM75 bilion. Peratusan jumlah peruntukan kepada KNK ialah 11.5 peratus berbanding dengan 14.8 peratus dalam Rancangan Malaysia Keenam. Ini menunjukkan komitmen Kerajaan untuk mengecilkan saiz dan peranan sektor awam.

40. Peruntukan pembangunan Kerajaan Persekutuan bertujuan terutamanya untuk mempercepatkan pembangunan infrastruktur tertentu yang tidak sesuai untuk diswastakan, dan pertambahan sumber manusia dalam bidang sains dan teknologi. Keutamaan akan diberi kepada projek yang dapat mewujudkan kapasiti baru dan mengurangkan kekangan penawaran. Keutamaan juga akan diberi kepada projek yang akan menghasilkan peluang ekonomi yang baru di negeri yang kurang maju dan di luar bandar. Selaras dengan hasrat Kerajaan untuk memastikan pertumbuhan ekonomi yang mampan

di samping meningkatkan pendapatan dan mengurangkan kemiskinan, sektor ekonomi diperuntukkan sebanyak RM33.7 bilion atau separuh daripada jumlah peruntukan. Daripada jumlah ini, 23.4 peratus diperuntukkan kepada sektor kecil pengangkutan dan komunikasi, sementara sektor kecil pertanian, perdagangan dan industri masing-masing akan diperuntukkan 8.1 peratus dan 8.7 peratus. Sektor sosial diperuntukkan sebanyak RM19.8 bilion, yang mana lebih separuh diperuntukkan kepada pendidikan dan latihan. Ini menunjukkan kesungguhan Kerajaan mengukuhkan pembangunan sumber manusia. Sektor keselamatan dan pentadbiran masing-masing diperuntukkan sebanyak RM9.2 bilion dan RM4.8 bilion.

41. Pembangunan seimbang yang memberi penekanan kepada pertumbuhan dengan pembahagian yang saksama adalah teras DPN. DPN bertujuan meneruskan usaha memperbaiki ketidakseimbangan ekonomi dan mewujudkan masyarakat yang lebih adil, bersatupadu, aman dan makmur. Oleh itu, penekanan akan terus diberi kepada pembasmian kemiskinan, mengurangkan ketidakseimbangan ekonomi serta mewujudkan BCIC yang berdaya maju.

42. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Keenam, program pembasmian kemiskinan ditumpukan kepada golongan rakyat termiskin. Pada masa yang sama, program pembasmian kemiskinan yang menyeluruh terus dilaksanakan. Kerajaan telah memainkan peranan utama dalam usaha ini dengan menggalakkan projek yang dapat menambah pendapatan, menyediakan kemudahan dan infrastruktur yang lebih baik, dan peluang pendidikan dan latihan yang lebih besar, serta program yang bertujuan menyemai nilai-nilai positif di kalangan golongan miskin. Dengan perkembangan ekonomi yang pesat, dan pertambahan peluang-peluang pekerjaan, kadar kemiskinan di kalangan isirumah Malaysia telah berkurang, iaitu daripada 16.5 peratus pada tahun 1990 kepada 8.9 peratus pada tahun 1995. Dalam tempoh yang sama, kadar kemiskinan di kalangan golongan termiskin menurun daripada 3.9 peratus kepada 2.1 peratus.

43. Dengan penekanan yang berterusan untuk mencapai keadilan sosial dan pengurangan kadar kemiskinan, rancangan dan program

segi iaitu dari segi keadilan sosial, nilai etika dan moral, kecanggihan politik, kualiti hidup dan kecekapan pentadbiran Kerajaan.

31. Dalam melaksanakan DEB, kita telah dapat mengenalpasti cara-cara yang berkesan dan yang kurang berkesan. Terdapat juga banyak kelemahan-kelemahan yang perlu diperbaiki. Oleh itu, di samping mengekalkan strategi-strategi asas DEB, DPB adalah bertujuan untuk mewujudkan satu corak pembangunan yang lebih seimbang yang merangkumi aspek-aspek kritikal seperti berikut:

- mewujudkan keseimbangan yang optimum di antara matlamat pertumbuhan ekonomi dengan pengagihan yang saksama;
- memastikan pembangunan yang seimbang bagi sektor-sektor utama ekonomi untuk membolehkan pertumbuhan menjadi lebih sama rata dan saling melengkapi dan membantu di antara satu dengan lain;
- mengurangkan, dan akhirnya, menghapuskan keadaan ketidakseimbangan sosial dan ekonomi negara untuk menggalakkan perkongsian faedah yang diperolehi dari pertumbuhan secara lebih adil dan saksama untuk semua rakyat Malaysia;
- menggalakkan dan memperkukuhkan integrasi nasional dengan mengurangkan jurang yang luas dalam pembangunan ekonomi antara negeri dan antara kawasan bandar dan luar bandar;
- membangunkan sebuah masyarakat progresif di mana kesejahteraan dinikmati oleh semua rakyat, di samping memiliki sikap dan nilai kerohanian yang

positif serta menghayati perasaan bangga dan cintakan negara;

- memajukan sumber manusia dan mewujudkan tenaga kerja yang berdisiplin dan produktif serta meningkatkan kemahiran yang perlu bagi menghadapi cabaran pembangunan dalam masyarakat perindustrian melalui satu budaya kecemerlangan tanpa menjejaskan matlamat penyusunan semula masyarakat;
- menjadikan sains dan teknologi sebagai satu asas penting dalam perancangan dan pembangunan sosio-ekonomi di samping menggalakkan budaya sains dan teknologi selaras dengan proses membangunkan sebuah ekonomi perindustrian moden; dan
- memastikan bahawa dalam usaha mencapai pembangunan ekonomi perhatian yang sewajarnya perlu diberikan kepada pemeliharaan alam sekitar dan ekologi supaya dalam jangka panjang, pembangunan dan sumber negara dapat dikekalkan secara berterusan di samping meningkatkan taraf hidup.

32. DPB telah mengambil kira kemajuan yang telah dicapai setakat ini di bawah DEB serta kekuatan dan kelemahan yang wujud semasa pelaksanaannya. Ia mengandungi beberapa peralihan pendekatan dengan tujuan mengadakan satu dimensi baru dalam usaha pembangunan kita, terutamanya dalam membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat. Dimensi-dimensi baru DPB adalah:

- memberi penekanan yang lebih kepada strategi pembasmian kemiskinan untuk tujuan menghapuskan kemiskinan di kalangan golongan termiskin di samping mengurangkan kemiskinan relatif;

- menumpukan perhatian kepada pembangunan sebuah Masyarakat Perdagangan dan Perindustrian Bumiputera (MPPB) sebagai satu strategi penting ke arah meningkatkan dan seterusnya mengekalkan penyertaan Bumiputera dalam kegiatan ekonomi;
- meningkatkan penekanan kepada sektor swasta untuk melibatkan diri dalam proses penyusunan semula masyarakat; dan
- memberikan lebih tumpuan kepada pembangunan sumber manusia termasuk sistem nilai dan etika bagi mencapai matlamat pertumbuhan ekonomi dan pengagihan yang saksama.

33. Dimensi-dimensi baru dalam DPB akan mengambilkira beberapa pertimbangan. Oleh kerana kejayaan yang besar telah diperolehi di bawah DEB dalam mencapai matlamat pembasmian kemiskinan dan penyusunan semula masyarakat, Kerajaan tidak lagi perlu melibatkan diri secara meluas. Di sebaliknya, pendekatan yang lebih terpilih akan dibuat dengan mengambilkira keperluan untuk mencapai hasil yang berkualiti dan berkekalan. Pengagihan kekayaan secara melulu akan menyebabkan hasilnya hilang dalam sekelip mata dan bukan sahaja menggagalkan pencapaian matlamat pembasmian kemiskinan atau penyusunan semula masyarakat, tetapi mengakibatkan kerugian berterusan kerana menwujudkan sikap masyarakat yang terlalu bergantung kepada Kerajaan kerana tidak boleh menguruskannya sendiri tanpa bantuan yang berterusan.

34. Dalam proses menghapuskan kemiskinan di kalangan golongan termiskin dan juga mengurangkan ketidakseimbangan, penekanan akan diberikan kepada pendidikan dan latihan sebelum bantuan diberikan. Mereka yang berminat menerima bantuan hendaklah melengkapkan diri mereka sendiri dan sedar bahawa mereka perlu bersedia untuk menghadapi

cabaran-cabaran dalam sebuah masyarakat yang mengutamakan daya saingan sebelum mereka boleh diberi bantuan atau peluang.

35. Pertimbangan kedua dalam usaha mencapai matlamat sosio-ekonomi di bawah DPB ialah keperluan mengambilkira kemampuan negara untuk bersaing dengan lebih terdaya dalam pasaran antarabangsa di samping menghadapi cabaran baru. Contohnya, semua negara termasuk negara-negara yang mempunyai sistem ekonomi kawalan pusat, dengan izin, centrally-planned economies, telah mula mengamalkan dasar liberal dan bersaing dengan gigih untuk mendapatkan modal asing.

36. Di dalam menghadapi cabaran ini, Malaysia hendaklah meningkatkan daya tarikan kepada para pelabur dan pengusaha supaya memperluaskan aktiviti mereka di negara ini. Dari segi pasaran eksport, sentimen perlindungan dalam dagangan antarabangsa mungkin meningkat. Untuk mengatasi semua cabaran ini, kita hendaklah mengadakan rangka dasar yang liberal yang boleh menggalakkan sektor swasta lebih cepat dan lebih bersedia menghadapi risiko jangka panjang, mempunyai dayacipta serta kecekapan yang lebih tinggi supaya kita dapat mempercepatkan pembangunan perindustrian di negara ini tanpa melakukan kesalahan-kesalahan yang besar. Pergantungan kepada Sistem Keistimewaan Am (GSP) hendaklah dikurangkan secepat mungkin supaya kita dapat hindarkan ugutan oleh berbagai pihak untuk menarik balik keistimewaan tersebut.

37. Ketiganya, kemajuan Malaysia ke arah mencapai taraf negara yang maju menjelang tahun 2020 hendaklah melibatkan penyertaan semua kaum. Ini bererti, semasa melaksanakan strategi serampang dua mata DPB, dasar ini perlulah menggalakkan pengemblengan sumber-sumber negara kita dan menggunakan potensi kecerdasan masyarakat berbilang kaum untuk membina ekonomi yang teguh dan meningkatkan ketahanan

tunjang transformasi ekonomi negara ke arah pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti. Peningkatan produktiviti adalah penting bagi kita menjadikan dunia sebagai pasaran seluruh keluaran industri kita.

54. Saya perlu menekankan bahawa sebuah ekonomi yang didorong oleh produktiviti memerlukan tenaga manusia mahir dan profesional di peringkat tinggi dan juga kepakaran dalam pentadbiran dan pengurusan. Oleh itu, penambahan pengetahuan dan kemahiran tenaga buruh, peningkatan kecekapan dan inisiatif pengurusan serta kemajuan pengetahuan saintifik dan teknologi akan diusahakan bersama secara aktif oleh Kerajaan dan pihak swasta. Kerjasama yang lebih erat dan penyertaan yang lebih besar sektor swasta akan digalakkan dalam penyediaan pendidikan tinggi, latihan kemahiran dan latihan semula. Dengan penggubalan Akta Institusi Pendidikan Tinggi Swasta, 1996, sektor swasta kini boleh menubuhkan institusi pendidikan dan latihan di peringkat tertinggi dan menganugerahkan sijil, diploma dan ijazah yang diiktiraf setaraf dengan institusi Kerajaan dan asing. Tumpuan akan diberi kepada sains dan teknologi dengan latihan kemahiran hingga ke peringkat, dengan izin, 'master craftsman' yang sesuai untuk pekerjaan di industri-industri yang canggih. Tidak ada syak lagi jika diberi latihan yang sesuai, pekerja dan pengurus Malaysia berkeupayaan menguasai kemahiran dan kepakaran yang diperlukan.

55. Saya percaya, pergantungan kita kepada buruh asing akan berkurangan berikutan dengan dasar Kerajaan menggalakkan firma menggunakan kaedah dan proses pengeluaran yang berintensif modal dan teknologi. Untuk memastikan ianya boleh dicapai, Kerajaan tidak akan menggalakkan lagi industri berintensif buruh dengan pelaburan modal setiap pekerja kurang daripada RM55,000. Dengan ini, penawaran buruh tempatan akan diselaraskan dengan keperluan permintaan buruh. Saya percaya, apabila bilangan firma menggunakan teknologi penjimatan buruh kian bertambah, keperluan buruh asing akan dikurangkan secara berperingkat. Kita tidak akan mengabaikan keperluan mereka sepenuhnya. Jika Kerajaan

mereka membenarkan, kita akan melabur dalam industri berintensif-buruh dan menempatkan semula industri-industri kita di negara mereka.

56. Pada masa yang sama, penggunaan buruh tempatan yang lebih menyeluruh akan ditingkatkan. Ini dapat dilakukan dengan menambah penawaran melalui peningkatan kadar penyertaan tenaga buruh wanita, pengambilan pesara dan pengambilan lebih ramai warga kurang upaya untuk kerja-kerja yang sesuai. Negara kita masih mempunyai sejumlah besar wanita, terutama surirumah, yang masih belum menyertai tenaga buruh. Pada masa ini, Kerajaan sedang mengkaji semula Akta Kerja, 1955. Kajian semula ini bertujuan meminda peraturan berhubung dengan pekerjaan separuh masa supaya membolehkan wanita bekerja secara sambilan. Peluang-peluang pendidikan dan latihan akan disediakan untuk wanita bagi meningkatkan kerjaya mereka dalam pasaran buruh. Saya juga ingin menggesa firma-firma supaya memudahkan penyertaan wanita dengan mengamalkan peraturan bekerja yang lebih fleksibel, antara lain, kemudahan cuti tanpa menjejaskan kerjaya pekerja, perkongsian kerja dan kelonggaran masa bekerja bagi pekerja wanita sepenuh masa. Pendekatan ini, yang mengambilkira kepentingan keluarga, akan memberi kelonggaran kepada kaum wanita untuk mengimbangi masa antara kerjaya dan keluarga.

57) Memandangkan lebih ramai wanita akan menyertai tenaga kerja, usaha akan diambil untuk membekalkan wanita dengan kemahiran pembangunan keluarga, khususnya dalam bidang seperti kekeluargaan dan kesihatan keluarga serta cara-cara untuk mengimbangi tanggungjawab antara keluarga dan kerjaya. Kerajaan akan terus mengambil langkah-langkah untuk menangani masalah wanita dan menyediakan persekitaran yang sesuai bagi membolehkan wanita turut mengambil bahagian dengan lebih berkesan dalam pembangunan sosio-ekonomi. Kita tidak harus membiarkan separuh daripada penduduk wanita dalam kumpulan umur berkerja tidak berkerja jika kita ingin mengurangkan pergantungan kepada rakyat asing dan meningkatkan pendapatan keluarga.

kan

58. Keadaan gunatenaga yang baik dalam tempoh beberapa tahun yang lalu telah memberi manfaat kepada pekerja melalui upah yang lebih tinggi. Walau bagaimanapun, dalam jangkamasa panjang, kenaikan upah yang tidak disertai dengan peningkatan produktiviti akan menambah tekanan inflasi, mengurangkan kelebihan daya saingan dan seterusnya menjejaskan taraf hidup pekerja. Kitaran upah-harga atau dengan izin, 'wage-price spiral' akan menjejaskan usaha kita untuk meningkatkan kuasa beli rakyat. Adalah penting untuk kita sentiasa mengingatkan diri kita bahawa bukan jumlah wang yang kita perolehi yang perlu diutamakan. Yang penting ialah kuasa beli pendapatan kita. Jika produktiviti kita rendah, ini bermakna kos pengeluaran kita akan meningkat dan menyebabkan inflasi yang seterusnya menjejaskan kuasa beli dan daya saingan kita. Akhirnya, ekonomi kita akan merosot dan pendapatan kita akan berkurangan atau kita terus menganggur.

kan

59. Oleh itu, usaha-usaha gigih perlu diambil oleh sektor awam dan swasta bagi meningkatkan produktiviti dan kecekapan pekerja. Di samping itu, peningkatan upah perlu diselaraskan dengan peningkatan produktiviti supaya kos keluaran seunit dapat dikurangkan. Pengurangan kos tenaga kerja bagi seunit akan meningkatkan daya saingan keluaran negara.

60. Dalam hubungan ini, saya ingin menggesa kesatuan sekerja supaya tidak semata-mata memperjuangkan kenaikan upah yang tinggi tanpa mengira peningkatan produktiviti. Permintaan upah yang tidak munasabah berserta dengan suasana kerja yang tidak aman akan menggagalkan program perindustrian negara. Sebagaimana yang kita sedia maklum, kejayaan program perindustrian telah menyebabkan kekurangan pekerja dan meningkatkan upah. Kegagalan program perindustrian akan memberi kesan yang sebaliknya, iaitu pengangguran, inflasi dan pengurangan kuasa beli. Dasar Kerajaan adalah untuk meningkatkan pendapatan pekerja supaya mereka dapat menikmati taraf hidup yang lebih baik. Ini dapat dilakukan dengan mengadakan industri berskala besar tetapi menggunakan bilangan pekerja yang kecil yang menerima upah yang tinggi. Lazimnya, pekerja dalam industri jenis ini memerlukan kemahiran

yang lebih tinggi bagi membolehkan mereka mengurus dan mengawalselia jentera-jentera yang lebih canggih. Latihan semula adalah penting bagi tujuan ini. Di samping itu, sikap bertanggungjawab dan disiplin yang tinggi juga diperlukan kerana mereka ditugaskan menjaga peralatan dan jentera yang sangat mahal. Untuk membolehkan ahli-ahlinya mendapat pendapatan yang lebih, kesatuan sekerja perlu membantu dalam latihan dan penerapan etika kerja yang baik. Usaha ini adalah lebih sukar daripada hanya mendesak kenaikan upah melalui tindakan perusahaan. Kualiti kepimpinan yang tinggi perlu dibangunkan di kalangan pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja.

61. Apa yang tidak dapat dinafikan ialah penswastaan telah membolehkan Malaysia mengekalkan pertumbuhan yang tinggi di samping memenuhi permintaan terhadap infrastruktur selaras dengan proses perindustrian yang pesat. Sekiranya kita hanya berharap Kerajaan akan mendapat pendapatan yang mencukupi atau membuat pinjaman sebelum kita dapat membina jalanraya, pelabuhan, lapangan terbang, kelengkapan telekomunikasi, bekalan air dan elektrik; sebahagian besar daripada kemudahan awam yang kita nikmati pada hari ini tidak akan dapat disediakan. Walaupun demikian kebanyakan daripada projek-projek yang diswastakan bergantung sebenarnya kepada kesanggupan Kerajaan untuk memindahkan asetnya kepada sektor swasta pada harga nominal. Kerajaan sanggup melakukan semua ini kerana aset ini tidak mendatangkan hasil apa-apa kepada Kerajaan. Sebenarnya Kerajaan terpaksa menyediakan peruntukan setiap tahun semata-mata untuk mentadbir agensi atau jabatan berkaitan.

62. Melalui penswastaan, Kerajaan dapat menjimatkan peruntukan belanjawan dan pembayaran gaji kakitangan untuk fungsi ini. Di samping itu, apabila agensi-agensi yang diswastakan mendapat keuntungan, dan ini kerap berlaku, mereka membayar cukai kepada Kerajaan. Jika Kerajaan terus memegang saham dalam syarikat ini, kita juga akan mendapat dividen. Jadi, penswastaan telah memberi manfaat kepada Kerajaan dan negara. Rancangan Malaysia Keenam

menunjukkan kejayaan projek penswastaan yang melibatkan bekalan kemudahan utiliti dan infrastruktur.

63. Proses penswastaan adalah sama penting dengan penswastaan itu sendiri bagi menjamin strategi penswastaan berjaya. Di kebanyakan negara lain, entiti yang diswastakan terpaksa memberhentikan kakitangan mereka untuk mengurangkan kos. Ini tidak dibenarkan di Malaysia. Di samping itu, gaji yang ditawarkan mestilah lebih baik daripada skim gaji asal. Pekerja adalah layak untuk mendapat peratusan tertentu daripada saham syarikat dan mungkin dibayar bonus apabila prestasi syarikat adalah baik.

64. Sementara Kerajaan mungkin mengenalpasti entiti dan mengemukakan cadangan untuk penswastaan, dalam banyak kes sektor swasta mengenalpasti entiti yang hendak diswastakan dan mengemukakan cadangan. Adalah tidak adil untuk menerima cadangan yang dikemukakan secara persendirian dan kemudiannya menjemput syarikat lain bersaing untuk mendapatkan tawaran. Pencadang asal diberi hak eksklusif untuk menjalankan kajian dan mengemukakan cadangan terperinci sekiranya cadangan itu adalah unik. Cadangan untuk membangunkan sebidang tanah Kerajaan tidak boleh ditakrif sebagai unik.

65. Tanpa hak eksklusif ini, pencadang tidak akan sanggup membelanjakan wang untuk menjalankan kajian kemungkinan. Sungguhpun begitu, sekiranya cadangan akhir yang dikemukakan tidak menarik, pencadang mungkin tidak mendapat projek berkenaan. Dalam keadaan sedemikian, Kerajaan merasakan bahawa ianya tidak lagi terikat dengan hak eksklusif tersebut. Syarikat-syarikat lain boleh dipelawa untuk mengemukakan tawaran.

66. Dalam kes-kes tertentu, usahawan Bumiputera telah dibenar memperolehi saham terbanyak dalam syarikat-syarikat yang diswastakan. Ini adalah disebabkan perlunya pengurusan yang bertanggungjawab pada diri sendiri berbanding dengan pengurusan oleh pengurus-pengurus profesional dan pengarah-pengarah yang

dipilih oleh institusi Kerajaan yang memegang saham dalam syarikat tersebut. Ini terbukti berjaya dengan syarikat-syarikat berkenaan berkembang dan lebih maju. Hanya usahawan Bumiputera yang mempunyai rekod pencapaian yang baik dan berkeupayaan daripada segi kewangan dapat dipertimbangkan. Jika kriteria ini tidak dipenuhi, kemungkinan kegagalan adalah besar.

67. Penswastaan telah memberi faedah yang besar kepada Malaysia. Ia telah mengurangkan perbelanjaan Kerajaan untuk pentadbiran dan pembangunan, menambah hasil Kerajaan, memberangsangkan sektor swasta dan menambahkan jumlah modal di pasaran saham, dan meningkatkan upah serta pendapatan di semua peringkat. Kakitangan Kerajaan juga mendapat faedah kerana penambahan hasil membolehkan Kerajaan menyemak semula tanggagaji.

68. Pengguna mendapat manfaat daripada penyediaan kemudahan awam yang lebih awal dan berkualiti dengan peningkatan kos yang minimum. Sudah tentu pembangunan telah berkembang dengan lebih pesat, terutama pembangunan infrastruktur.

69. Berkaitan dengan objektif DEB menghapuskan pengenalan kaum mengikut fungsi ekonomi, tidaklah dapat dinafikan bahawa penswastaan telah membantu mengurangkannya pada semua peringkat, daripada usahawan terkaya kepada pekerja mahir yang bergaji tinggi. Ianya juga banyak menyumbang kepada pembasmian kemiskinan.

70. Tidak siapa boleh menafikan bahawa pengekaln pertumbuhan ekonomi yang tinggi banyak bergantung kepada penswastaan.

71. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, pelaksanaan program penswastaan akan dipercepatkan, khususnya dalam sektor-sektor infrastruktur, utiliti dan pengangkutan. Program ini akan diperluaskan kepada sektor perkhidmatan seperti latihan dan pendidikan, perkhidmatan kesihatan dan R&D. Pelaksanaan program penswastaan dapat meningkatkan kecekapan dan produktiviti pengeluar-pengeluar dan pembekal-pembekal. Pada masa yang sama,

kepentingan para pengguna tidak akan diabaikan. Badan-badan pengawasan yang berkaitan akan ditubuhkan untuk melindungi kepentingan mereka.

72. Kejayaan program penswastaan di Malaysia tidak seharusnya dianggap perkara biasa. Banyak negara telah gagal dan terpaksa berhentikan program penswastaannya. Untuk menjamin kejayaannya, pemilihan usahawan dan sokongan berterusan daripada Kerajaan di semua peringkat adalah amat penting. Kita beruntung kerana konsep Persyarikatan Malaysia telah memudahkan kerjasama sedemikian.

73. Tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh merupakan fasa yang penting dalam usaha untuk meningkatkan perindustrian negara. Peralihan Sektor pembuatan daripada bergantung kepada pasaran tempatan yang terhad kepada pengeluaran untuk pasaran dunia adalah perlu.

74. Pada masa yang sama, firma-firma Malaysia perlu membentuk rangkaian perniagaan baru dengan pasaran luar dan ahli perniagaan asing. Ini termasuk pengagihan proses pengeluaran yang akan mengekalkan operasi nilai ditambah yang tinggi di Malaysia, sementara operasi pengeluaran sokongan dilaksanakan di luar negara sesuai dengan tingkat kemahiran dan teknologi di negara berkenaan. Pendekatan yang lebih bersepadu adalah perlu untuk memperluas dan memperkukuhkan asas sektor pembuatan melalui perkembangan industri barangan modal dan perantaraan. Strategi dan program bagi mengembang dan meningkatkan lagi industri kecil dan sederhana (IKS) akan juga dilaksanakan secara aktif dengan tujuan menjadikan mereka industri sokongan yang lebih berkesan kepada industri yang lebih besar.

75. Selaras dengan penekanan ke atas pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti, usaha akan diambil bagi meningkatkan keupayaan negara mengguna, menyesuaikan dan mempertingkatkan teknologi yang diimport serta menggalakkan pembangunan teknologi tempatan. Dasar yang sesuai dan kerjasama yang erat antara industri,

universiti dan institusi penyelidikan dalam pembangunan teknologi akan diusahakan.

76. Perbelanjaan R&D, sebagai peratusan KNK, perlu ditingkatkan sebanyak sekali ganda bagi mempergiatkan kemajuan R&D tempatan dan keupayaan teknologi negara. Pada lazimnya, peruntukan R&D yang berjumlah sekurang-kurangnya satu peratus daripada KNK merupakan tahap minima bagi membolehkan R&D menyokong strategi dan inovasi perindustrian dengan berkesan. Sehubungan ini, Kerajaan akan menambah pembiayaan R&D secara langsung sebanyak RM1.2 bilion kepada agensi penyelidikan dan universiti. Usaha-usaha yang gigih akan diambil bagi memastikan R&D sektor awam diselaraskan dengan keperluan pasaran dan menghasilkan aktiviti ekonomi sampingan.

77. Dalam usaha memastikan pembangunan teknologi perindustrian yang kompetitif dan berdaya tahan, sektor swasta perlu memainkan peranan yang lebih besar dalam memperoleh dan memindah serta memperdagangkan teknologi. Selaras dengan ini, industri akan digalakkan mengkhusus dalam teknologi baru dan berpotensi dalam usaha ke arah penubuhan industri-industri berteknologi canggih yang mengeluarkan keluaran yang lebih berkualiti dan kompetitif.

78. Seterusnya, sepertimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, peranan maklumat adalah penting dalam membuat keputusan dan menentukan keupayaan bersaing secara global. Ini telah menjadikan teknologi maklumat (IT) sebagai komponen penting dalam pembangunan ekonomi. IT boleh memainkan peranan yang besar dalam pembangunan negara, terutama daripada segi meningkatkan kecekapan, produktiviti dan daya saingan. Sehubungan ini, Kerajaan akan menentukan bahawa infrastruktur IT akan terus dibangunkan supaya dapat membina satu asas yang kukuh bagi membentuk masyarakat yang berpengetahuan dan bermaklumat.

IT 79. Satu Pelan Tindakan Nasional mengenai Teknologi Maklumat sedang digubal bagi memastikan pembangunan IT dapat dirancang dan diurus secara bersepadu. Kerajaan telah memulakan pembinaan,

dengan izin, 'Multimedia Super Corridor' yang merentangi Kuala Lumpur dan Lapangan Terbang Antarabangsa Kuala Lumpur (KLIA) melalui Putrajaya. Koridor ini akan dilengkapi dengan infrastruktur fizikal dan maklumat bertaraf dunia. Syarikat 'multimedia' swasta akan digalakkan menempatkan syarikat mereka di koridor berkenaan bagi menjalankan kegiatan industri pembuatan jarak jauh dan memperkenalkan barangan dan perkhidmatan IT yang mempunyai nilai ditambah yang tinggi. Ini akan membolehkan Malaysia menjadi pusat IT serantau.

80. Proses peralihan ekonomi Malaysia kepada sebuah ekonomi perindustrian telah menimbulkan tekanan ke atas pembangunan sektor pertanian, terutamanya kekurangan buruh, tanah yang sesuai untuk pertanian yang terhad, harga beberapa komoditi yang rendah yang menyebabkan tahap pelaburan yang secara relatifnya rendah dalam sektor berkenaan. Oleh itu, Kerajaan bercadang mengkaji semula Dasar Pertanian Negara untuk mengalih tumpuan pembangunan pertanian ke arah peningkatan produktiviti dalam penggunaan sumber-sumber pertanian dan laut.

81. Pembangunan sektor ini akan memberi tumpuan kepada bidang yang kita mempunyai kelebihan bersaing dan menawarkan pulangan yang tinggi. Penanaman tanaman yang bernilai tinggi serta pengembangan aktiviti akuakultur termasuk kegiatan pemeliharaan ikan dalam laut akan diberi penekanan yang lebih kerana ianya mempunyai potensi yang tinggi untuk dimajukan. Usaha gigih ke arah meningkatkan penyertaan sektor swasta akan diambil dengan sektor awam menyediakan sokongan yang diperlukan melalui perkhidmatan teknikal dan khidmat nasihat. Dalam usaha menjadikan sektor pertanian lebih berjaya saing dan mampan, Kerajaan akan menarik balik subsidi secara berperingkat, khususnya dalam bidang di mana Malaysia tidak lagi mempunyai daya saingan. Usaha penyelidikan dan pembangunan ke atas aktiviti-aktiviti hiliran akan dipergiatkan untuk menghasilkan lebih banyak barangan pertanian yang mempunyai nilai ditambah. Kerajaan akan menggalakkan penyelidikan ke atas penggunaan tanah secara lebih berkesan, pemilihan tanaman dan penggunaan baja yang

sesuai. Pemindahan tanaman ladang yang memerlukan kawasan tanah yang luas dan jumlah tenaga kerja yang banyak ke negara lain yang sesuai juga diperlukan.

Disini 82. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, Kerajaan akan terus mengambil tindakan yang sewajarnya bagi menjamin pembangunan mampan dan seimbang. Bagi mencapai matlamat ini, pertimbangan ke atas alam sekitar dan pemuliharaan sumber akan lebih disepadukan dengan perancangan pembangunan.

Dan ke situ 83. Pada keseluruhannya, pengurusan sumber asli dan persekitaran di bawah Rancangan Malaysia Ketujuh akan berpandu kepada Dasar Alam Sekitar Negara yang sedang digubal dan yang bertujuan menjamin kemampanan dan peningkatan kualiti hidup dalam jangka panjang. Dasar ini juga akan menggalakkan kemajuan ekonomi, sosial dan budaya melalui pembangunan yang mampan dan, dengan izin, 'environmentally-sound development'. Strategi Pemuliharaan Nasional akan digunakan sebagai rangka bagi pembangunan sumber asli secara lengkap dan menyeluruh. Strategi tersebut akan bercorak rasional tanpa dipengaruhi oleh apa jua bentuk fahaman fanatik.

84. Usaha Kerajaan dalam bidang pengurusan sumber asli dan persekitaran akan disokong melalui pelaburan sektor swasta. Usaha juga akan diambil untuk mewujudkan ruang pasaran bagi barangan dan teknologi alam sekitar di mana Malaysia boleh mencapai kelebihan bersaing dan seterusnya memenuhi permintaan yang semakin bertambah di pasaran antarabangsa. Pendidikan alam sekitar dan program kesedaran awam akan ditingkatkan dengan kerjasama Badan-badan Bukan Kerajaan (NGOs) dan sektor swasta. Ini bertujuan untuk mendidik orang ramai mengenai isu-isu alam sekitar dan pemuliharaannya bagi mencapai matlamat pembangunan mampan.

Uraikan 85. Kita bersyukur ke-hadrat Allah Subhanahu wa Ta'ala oleh kerana pembangunan ekonomi yang pesat telah membolehkan kita menikmati kualiti hidup yang lebih baik. Kerajaan telah berjaya

mempertingkatkan kemudahan dan infrastruktur asas, menyediakan lebih banyak peluang pendidikan dan perkhidmatan kesihatan serta menambah kemudahan perumahan. Keperluan-keperluan asas ini telah dinikmati oleh seluruh rakyat Malaysia. Yakinlah, Kerajaan akan terus meningkatkan kemudahan-kemudahan ini bagi memenuhi matlamat jangka panjang, menjadikan Malaysia sebuah negara maju mengikut acuan yang unik di samping bersesuaian dengan nilai-nilai kita.

86. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Keenam, Kerajaan telah memainkan peranan penting dalam menyediakan kemudahan pendidikan yang lebih baik. Usaha ini telah dilaksanakan melalui pengembangan dan penyediaan kemudahan dan sokongan infrastruktur fizikal yang mencukupi di semua peringkat pendidikan awam. Kita juga telah memperkenalkan pembaharuan kurikulum di peringkat sekolah rendah dan menengah serta mengembang dan mempelbagaikan pendidikan di peringkat lepasan menengah dan tinggi. Melalui dasar yang konsisten dan penglibatan sektor swasta yang aktif, Malaysia telah mencapai kemajuan yang baik dalam menyediakan pendidikan di semua peringkat. Kadar celik huruf di kalangan rakyat Malaysia telah meningkat daripada 85 peratus pada tahun 1991 kepada 91 peratus pada tahun 1995, kesan daripada usaha mengembangkan peluang-peluang pendidikan kepada semua rakyat Malaysia. Hampir 100 peratus murid-murid berjaya meneruskan dan menamatkan pendidikan rendah mereka, sementara kira-kira 55 peratus tenaga buruh telah mendapat pendidikan peringkat menengah pada tahun 1995, berbanding 52 peratus pada tahun 1990.

87. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, beberapa perubahan besar akan dilakukan ke atas sistem pendidikan dengan tujuan mengukuh dan meningkatkan keberkesanan sistem tersebut. Di samping melahirkan masyarakat yang berdisiplin, mempunyai nilai moral yang tinggi dan etika kerja yang baik, usaha ini juga dijangka dapat meningkatkan kualiti dan menambah keluaran tenaga manusia negara. Pendaftaran pelajar di sekolah rendah dan menengah Kerajaan dan sekolah bantuan Kerajaan dijangka meningkat daripada 4.4 juta pada tahun 1995 kepada 4.9 juta pada tahun 2000. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, sejumlah kira-

kira 108,000 pelajar yang tamat kursus ijazah pertama dari institusi awam tempatan dijangka memasuki pasaran buruh.

Walaupun
88. Selain pendidikan, Kerajaan akan terus memberi penekanan kepada kesihatan memandangkan ianya sangat penting untuk meningkatkan kualiti hidup. Sehingga akhir tempoh Rancangan Malaysia Keenam, taraf kesihatan penduduk telah bertambah baik. Pelbagai program dan projek telah dijalankan di bawah perkhidmatan yang mengutamakan kesihatan dan pencegahan penyakit. Program 'Gaya Hidup Sihat' juga telah dilancarkan untuk menggalakkan amalan gaya hidup yang sihat di kalangan penduduk. Hasil daripada pelbagai program dan kempen yang telah dilaksanakan, jangka hayat bagi lelaki dan wanita masing-masing telah meningkat kepada 69.3 tahun dan 74 tahun pada tahun 1995. Berbanding dengan 68.9 tahun dan 73.5 tahun pada tahun 1990. Sementara itu, kadar kematian bayi telah berkurangan daripada 13 bagi setiap 1000 kelahiran pada tahun 1990 kepada 10.5 bagi setiap 1000 kelahiran pada tahun 1995. Kesemua isirumah di bandar dan kira-kira 92 peratus isirumah di luar bandar telah menikmati kemudahan elektrik, manakala 99 peratus isirumah di bandar dan 83.5 peratus isirumah di luar bandar menikmati kemudahan bekalan air minuman yang bersih.

Walaupun
89. Kerajaan berhasrat untuk menswastakan kebanyakan kemudahan kesihatan termasuk hospital dan unit-unit rawatan khas. Satu bentuk subsidi akan dirangka bagi golongan miskin yang majikan mereka tidak mampu membayar perbelanjaan rawatan atau mereka yang tidak mampu mendapat perlindungan insuran kesihatan. Syarat perkhidmatan bagi pekerja-pekerja di firma swasta yang besar perlulah meliputi kemudahan rawatan kesihatan sama ada secara subsidi atau percuma sehingga kepada satu had tertentu.

90. Sementara itu, hospital-hospital bagi pesakit yang berpendapatan sederhana perlu ditubuhkan oleh sektor swasta. Hospital swasta yang sedia ada lebih memberi penekanan kepada penyediaan kemudahan penginapan kesihatan bertaraf lima bintang. Kebanyakan pesakit tidak mampu untuk mendapat rawatan di hospital

tersebut. Pengendalian hospital swasta kelas biasa juga boleh memberi keuntungan bagi pelabur-pelabur Malaysia. Di kalangan hospital swasta perlu juga ada elemen subsidi timbal-balik supaya golongan yang kurang mampu mendapat rawatan kesihatan yang setara tanpa memerlukan kemudahan penginapan yang mewah.

91. Para doktor yang berkhidmat di hospital yang bertaraf lima bintang perlu juga memberi perkhidmatan di wad-wad biasa hospital swasta. Yuran dan caj perkhidmatan mereka hendaklah rendah. Perkhidmatan perubatan merupakan satu perkhidmatan yang disanjung tinggi. Pertimbangan kewangan sahaja tidak semestinya mempengaruhi tahap perkhidmatan mereka. Masyarakat banyak terhutang budi kepada doktor-doktor perubatan, tetapi kemewahan yang dikecapi oleh golongan profesional ini pula bergantung kepada kemajuan masyarakat kita. Sifat amal jariah dan kesyukuran perlu ada dalam lubuk hati masyarakat kita.

92. Dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, Kerajaan akan terus mengembang dan meningkatkan program dan perkhidmatan kesihatan supaya rakyat Malaysia menikmati kualiti hidup yang lebih baik. Walau bagaimanapun, adalah menjadi semakin sukar bagi Kerajaan untuk menyediakan rawatan hospital secara percuma atau dikenakan kadar caj nominal. Ini bukan sahaja disebabkan oleh peningkatan kos perubatan yang ketara, tetapi juga kesukaran untuk mengekalkan kakitangan kesihatan sama ada doktor atau jururawat dengan tahap gaji yang rendah yang dapat ditawarkan oleh Kerajaan. Adalah tidak wajar untuk membina hospital tanpa diisi dengan kakitangan yang mencukupi. Pada masa hadapan, rawatan kesihatan di hospital Kerajaan perlu dibayar sama ada melalui insuran kesihatan atau skim rawatan kesihatan swasta.

93. Program perumahan dan perkhidmatan sosial yang lain adalah juga bertujuan meningkatkan kualiti hidup rakyat Malaysia. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Keenam, program pembangunan perumahan telah dilaksanakan bagi membolehkan rakyat Malaysia, terutama golongan berpendapatan rendah berpeluang memiliki rumah yang sesuai pada harga yang berpatutan. Tempat kediaman yang

mencukupi bukan semestinya bermakna memiliki rumah sendiri. Adalah memadai jika sewa rumah mampu dibayar oleh penyewa. Ini banyak bergantung kepada lokasi dan kos pembinaan kerana harga tanah merupakan satu elemen kos yang penting. Prestasi program perumahan adalah menggalakkan dengan pencapaiannya telah mengatasi sasaran Rancangan Malaysia Keenam. Kira-kira 647,500 unit rumah telah siap dibina dalam tempoh Rancangan tersebut dan daripada jumlah ini, 40.4 peratus merupakan rumah kos rendah.

94. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, program perumahan akan diperkukuhkan lagi. Pelaksanaan program berkenaan akan terus memberi keutamaan kepada pembinaan rumah kos rendah dan sederhana rendah, bagi menjamin golongan yang berpendapatan rendah dan sederhana rendah berkemampuan memiliki atau menyewa rumah yang sesuai. Sektor swasta akan memainkan peranan utama bagi memenuhi keperluan perumahan di kalangan isirumah baru yang kian bertambah dan membantu program perumahan sektor awam.

95. Kesemua pembangunan ini berserta peningkatan kualiti pengawalan kebersihan dan alam sekitar, gaya hidup yang sihat dan persekitaran kerja yang lebih baik, kemudahan kesihatan dan riadah berserta tahap pendapatan yang lebih tinggi akan menjamin kualiti hidup rakyat Malaysia terus meningkat. Namun demikian, kualiti hidup banyak bergantung kepada gaya hidup rakyat. Rumah yang mahal dan cantik tidak dapat menjamin kualiti hidup yang baik.

belia 96. Belia hari ini akan menjadi rakyat dewasa pada masa hadapan. Merekalah yang akan menjamin kesinambungan pembangunan negara. Oleh itu, usaha memajukan potensi yang ada pada belia kita adalah penting dalam menentukan kejayaan pembangunan sosio-ekonomi negara. Oleh itu, pembangunan belia merupakan salah satu teras pembangunan Rancangan Malaysia Ketujuh. Di samping membentuk warga yang berkualiti dan penerapan nilai-nilai positif di kalangan para belia, program pembangunan belia juga bertujuan melengkapkan belia dengan kemahiran yang sesuai bagi meningkatkan penyertaan dan sumbangan mereka kepada pembangunan negara.

Tujuannya ialah untuk memupuk dan membentuk satu generasi belia yang bukan sahaja berpendidikan dan berkemahiran, tetapi memiliki kualiti moral yang tinggi. Pelbagai program pembangunan belia seperti Program Rakan Muda akan terus dilaksanakan oleh Kerajaan dengan kerjasama sektor swasta dan NGOs. Dasar Belia Negara akan dikaji semula dengan memberi tumpuan kepada belia, khususnya belia bermasalah dan mereka yang menganggur, untuk menjadikan mereka tenaga kerja yang produktif dan warganegara yang baik. ~~4~~

97. Sepertimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, proses perindustrian dan urbanisasi yang pesat telah meningkatkan gejala sosial yang negatif seperti penagihan dadah, penderaan kanak-kanak, masalah lepak, keruntuhan akhlak juvana dan gaya hidup yang tidak sihat yang boleh menimbulkan keretakan rumah tangga. Masalah-masalah ini boleh melemahkan moral generasi akan datang sekiranya langkah-langkah untuk mengatasinya tidak diambil sekarang. Kerajaan akan menubuhkan satu jawatankuasa peringkat tinggi bagi merangka dasar dan strategi untuk meningkatkan pembangunan sosial dan keluarga. Pada masa yang sama, institusi-institusi sokongan akan dikaji semula untuk memberi tumpuan yang lebih dan penyelarasan yang berkesan kepada program pencegahan dan pemulihan untuk golongan sasaran seperti kanak-kanak, belia dan ibubapa.

98. Selain daripada memiliki kemewahan material, rakyat Malaysia perlu dipupuk dengan nilai yang baik dengan memberi penekanan kepada perilaku moral dan etika berasaskan agama, adat resam, norma dan tradisi. Bagi memudahkan amalan etika dan nilai yang positif, ciri-ciri seperti disiplin, jujur, rajin, cekal, berjimat cermat dan hormat kepada orang yang lebih tua, yang merupakan ciri struktur sosial masyarakat Malaysia akan diperkukuhkan lagi. Usaha ini dapat dilakukan melalui sistem persekolahan, latihan di tempat kerja dan organisasi perniagaan serta program-program penyemaian semangat. Rakyat Malaysia perlu menyerap dan mengamalkan nilai-nilai berkenaan sebagai sebahagian daripada sistem nilai dan kod perlakuan mereka.

99. Usaha akan terus dilaksanakan bagi menggalakkan pembangunan masyarakat penyayang sebagai komponen bersepadu sistem nilai kebangsaan. Pembangunan keluarga yang bertujuan memperkukuhkan institusi kekeluargaan bagi melahirkan warganegara yang bertanggungjawab akan diberi keutamaan. Oleh itu, tumpuan akan diberi untuk membentuk nilai-nilai bersama dan sikap yang positif bagi memastikan kewujudan semangat keyakinan diri dan komitmen bersama ke arah membentuk sebuah masyarakat penyayang. Di tempat kerja pula, majikan akan digalakkan menyediakan kemudahan seperti pusat penjagaan bayi dan kanak-kanak, memandangkan bilangan ibubapa yang bekerja semakin meningkat. Masa kerja yang fleksibel dan pilihan bekerja dari rumah juga perlu dipertimbangkan untuk menggalak penglibatan lebih ramai wanita dalam tenaga kerja. Pada masa yang sama, langkah-langkah perlu diambil bagi menggalakkan amalan etika yang baik serta sikap bertanggungjawab melalui penggubalan kod etika di tempat kerja. Sifat-sifat seperti persahabatan, kejiranan dan kemesraan akan terus dijadikan ciri masyarakat Malaysia. Matlamatnya ialah pembentukan satu identiti dan satu hasrat di kalangan rakyat Malaysia bagi mewujudkan Bangsa Malaysia.

100. Sepertimana yang saya sebutkan pada awal ucapan saya ini, Rancangan Malaysia Ketujuh dibentangkan pada masa kita menikmati pertumbuhan ekonomi yang tinggi dan berterusan. Pada masa yang sama, kita juga menghadapi beberapa masalah yang sebahagian besarnya telah dapat kita atasi. Kita perlu ingat bahawa apa yang telah kita perolehi bukan dicapai dengan mudah. Jika pembangunan boleh dicapai dengan mudah maka sepatutnya banyak negara yang mempunyai sejarah, struktur sosial dan sumber asli yang sama telah mencapai status pembangunan setaraf dengan kita. Apa yang kita nikmati pada hari ini merupakan hasil daripada perancangan yang rapi dan usaha gigih rakyat Malaysia yang bersatupadu.

101. Kejayaan Rancangan Malaysia Ketujuh, khususnya teras-teras baru, akan bergantung kepada komitmen, kegigihan dan dedikasi kita semua. Kita perlu ingat bahawa di dalam keadaan di mana

seluruh dunia boleh berkomunikasi dengan serta merta, pasaran kita perlulah terbuka sepertimana pasaran dunia di mana barangan kita akan dijual. Oleh itu kita perlu terus meningkatkan daya saingan kita jika kita mahu mendapat faedah sepenuhnya daripada regim perdagangan antarabangsa yang semakin liberal.

102. Tidak dapat dinafikan bahawa usaha yang lebih gigih perlu dibuat bagi meningkatkan lagi daya saingan kita. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketujuh, Malaysia perlu mewujudkan industri-industri berkelompok yang kompetitif, memperkukuhkan asas-asas ekonomi dan infrastruktur, memperkemaskan susunan institusi sokongan, mengembang dan memperkukuhkan rangkaian pasaran dunia dan mengekalkan insentif pelaburan dan harga yang sesuai. Prestasi ekonomi pada masa hadapan bergantung kepada keupayaan mengembleng faktor-faktor ini bagi menghasilkan prestasi saingan yang unggul.

103. Pelancaran Rancangan Malaysia Ketujuh juga menandakan hanya tinggal dua puluh lima tahun lagi bagi kita mencapai matlamat menjadi negara maju mengikut ciri-ciri kita sendiri menjelang tahun 2020. Sesuku abad merupakan suatu jangkamasa yang pendek dalam sejarah sesebuah negara. Kita merancang untuk menjadikan negara kita sebuah negara maju hanya dalam satu generasi, sedangkan negara-negara yang maju telah mengambil beberapa generasi untuk mencapai taraf tersebut. Kita perlu membuktikan kepada dunia, khususnya kepada negara-negara yang memperkecil dan meragui keupayaan kita, bahawa kita mampu melakukannya, iaitu 'Malaysia Boleh'.

104. Bagi mengiktiraf tenaga dan masa yang telah dicurahkan dalam penyediaan Rancangan Malaysia Ketujuh, mereka yang akan melaksanakannya perlu hanya mengkaji kandungannya dan memberi pertimbangan yang sewajarnya dalam merangka dan melaksanakan strategi dan rancangan mereka. Rancangan Malaysia Ketujuh ini dirangka dengan tujuan memberi setiap golongan masyarakat Malaysia nikmat hasil pembangunan. Tetapi, ini hanya akan

menjadi kenyataan sekiranya setiap individu berusaha bersungguh-sungguh memainkan peranan masing-masing.

105. Kita berdoa ke hadrat Allah Subhanahu wa Ta'ala supaya memberi kita kekuatan dan ketabahan hati menghadapi masalah, kegigihan untuk meningkatkan kemakmuran dan keupayaan meninggikan martabat negara kita. Saya percaya, dengan keredaan-Nya kita mampu membentuk sebuah negara yang progresif dan makmur, berdikari dan disanjung oleh semua negara. Insya-Allah.

Saya mohon mencadang.

Pejabat Perdana Menteri
Kuala Lumpur